

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 11T/52/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010848
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2323010848.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného F. M., pre (i) v bode 1. obžaloby zločin všeobecné ohrozenie podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a (ii) v bode 2. obžaloby zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.11.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný F. K. A. R. V. A. Á. X. M. R. A. H. H. C., K. M., X. XX.XX.XXXX Y. Š., L. Y. XXX/XX, Š., S. Š., R. K., V. Č. Y. Y. Y. Y. Ú. Z.,

sa uznáva za vinného, že

1. dňa 20.02.2023 v presne nezistenom čase pravdepodobne pred 11:49 hodinou v bytovom dome v meste Š.; X. N. Y. XXX/XX v jednoizbovom byte číslo 21 situovanom na 3. poschodí založil požiar v kuchynskej časti bytu tým spôsobom, že v kuchynskej časti bytu pred chladničkou úmyselne podpálil svoje nohavice B1C zapaľovačom, nakoľko sa chcel zbaviť spomienok, avšak keď nohavice nehoreli podľa jeho predstáv, vybral zipo benzín určený na naplňovanie zapaľovačov a následne ním nohavice obliol, v dôsledku toho sa požiar rozšíril ďalej do bytu, následne z bytu odišiel bez toho, že by aktívne privolal pomoc, respektíve že by urobil akékoľvek účinné opatrenia na zamedzenie rozšírenia požiaru, pričom týmto konaním ohrozil na živote a zdraví obyvateľov uvedeného bytového domu, konkrétne O. V., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š., L. X., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š., E. X., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š., O. L., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š., Y. Y., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š., C. Y., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š., V. Š., X. XX.XX.XXXX, L. Y. XX, Š. a iných nachádzajúcich sa v čase požiaru v bytovom dome, vydal ich minimálne do nebezpečenstva ťažkej ujmy na zdraví, došlo k ohrozeniu všetkých prítomných obyvateľov bytového domu, pričom zároveň vydal obytný dom skladajúci sa z troch vchodov číslo 17, 19, 21 a 33-tich samostatných bytových jednotiek jednoizbových, dvojizbových, trojizbových a štvorizbových bytov do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu pri hodnote jednoizbového bytu 60.000,- eur, hodnote dvojizbového bytu 75.000,- eur, hodnote trojizbového bytu 95.000,- eur, hodnote štvorizbového bytu 100.000,- eur a takýmto konaním spôsobil U. M., X. XX.XX.XXXX, V. L. Š., Y. XXX/XX škodu vo výške 5.000,- eur a ostatným vlastníkom bytov minimálne vo výške 3.937,22 eur,

2. si v presne nezistený čas v roku 2022 v Holandsku zakúpil a do približne 17:00 hodiny dňa 20.02.2023 bez povolenia prechovával u seba najmä na adrese Š., Y. XXX/XX v byte na treťom poschodí: 1 ks plastovú nádobu so žltým vrchnákom o rozmeroch 20x15 cm do plna naloženú zelenou sušenou rastlinou, 1 ks plastovú nádobu oranžovej farby o rozmeroch 3x2 cm s obsahom zelenej sušenej rastliny, 4 ks drvičiek na sušenú rastlinu, z toho 3 ks kovové čiernej farby a 1 ks plastové zelenej farby a 1 ks digitálnej váhy zn. CS-500, čiernej farby o rozmeroch 12x7 cm, ktoré po predchádzajúcom poučení a výzve dobrovoľne vydal poverenému príslušníkovi Obvodného oddelenia PZ Y. na adrese Š., Y. XXX/XX

v byte na treťom poschodí, kde uviedol, že sa jedná o marihuanu pre vlastnú spotrebu, pričom znaleckým skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že plastová nádoba so žltým vrchnákom obsahovala sušené konope - marihuanu s hmotnosťou 42,76g a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (ďalej len THC) 11,6% hmotnostných, obsahujúcu 4960 mg THC, čo predstavuje minimálne 86 obvykle jednorazových dávok drogy, predložená plastová nádoba oranžovej farby obsahovala sušené konope - marihuanu s hmotnosťou 914 mg a s priemernou koncentráciou THC 14,2 % hmotnostných, obsahujúcu 130 mg THC, čo predstavuje minimálne 2 obvykle jednorazové dávky drogy, teda bez povolenia mal u seba minimálne 88 obvykle jednorazových dávok drogy rastliny rodu Cannabis (konopa), ktoré sú zaradené v zmysle zákona o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (z. č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov) do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený v zmysle uvedeného zákona do I. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, v celkovej hodnote 436,74 eur,

teda

- v bode 1. vyššie úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti a ťažkej ujmy na zdraví a cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu tým, že spôsobil požiar,

- v bode 2. vyššie neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku z rastliny rodu konopa,

čím spáchal

vo viacčinnom súbehu

- v bode 1. vyššie zločin všeobecné ohrozenie podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,
- v bode 2. vyššie zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 284 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. k), písm. n) Trestného zákona a § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, tiež za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj na trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks plastová nádoba so žltým vrchnákom o rozmeroch 20x15 cm,
- 1 ks plastová nádoba oranžovej farby o rozmeroch 3x2 cm,
- 4 ks drvičiek na sušenie rastliny, z toho 3 ks kovové čiernej farby a 1 ks plastová zelenej farby,
- 1 ks digitálna váha zn. CS-500, čiernej farby o rozmeroch 12x7 cm.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 24.07.2023 na tunajší súd obžalobu č. X J. XXX/XX/XXXX - XX zo dňa 21.07.2023 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného pre (i) v bode 1. obžaloby zločin všeobecné ohrozenie podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a (ii) v bode 2. obžaloby

zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku.

Nakoľko súd nevzhladol priestor pre iný procesný postup, prejednal vec na hlavnom pojednávaní (tri termíny - 12.09.2023, 11.10.2023 a 21.11.2023), pričom dňa 21.11.2023 vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Na termíne hlavného pojednávania dňa 12.09.2023 obžalovaný učinil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie o vine,

- pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 1. obžaloby (ďalej len „skutok založenia požiaru“), pričom však nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku uvedenou v obžalobe, kedy podľa jeho názoru skutok založenia požiaru spáchal z nebanlivosti a správna právna kvalifikácia je podľa § 285 Trestného zákona; ku skutku založenia požiaru teda učinil obžalovaný vyhlásenie s výhradou voči jeho právnej kvalifikácii;

- pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 2. obžaloby (ďalej len „drogový skutok“), ktoré súd vzápätí (nakoľko k tomu nevidel zákonné procesné prekážky, keďže bolo učené bezvýhradne, a nakoľko tomu nasvedčoval aj obsah spisu) prijal (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku).

Súd v nadväznosti na to vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie primárne k otázke (i) viny obžalovaného za skutok založenia požiaru, (ii) trestu za žalované trestné činy, (iii) ochrannému opatreniu a (iv) náhrade škody. Pre úplnosť súd uvádza, že nebolo možné prijať vyhlásenie viny obžalovaného ku skutku založenia požiaru (uvedený v bode 1. obžaloby), nakoľko vyhlásenie bolo učené s výhradou voči právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe, pričom z textácie § 257 Trestného poriadku je zrejmé, že na prijatie takého vyhlásenia je potrebné kladne zodpovedať aj otázku podľa § 333 ods. 3 písm. f) či g) Trestného poriadku, ktorá sa týka práve právnej kvalifikácie skutku, kedy ku dňu 12.09.2023 (a aj ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku) bola vec vedená podľa právnej kvalifikácie v zmysle obžaloby, súd ani pri preskúmaní obžaloby podľa § 241 Trestného poriadku nepostupoval podľa § 241 ods. 2 Trestného poriadku, t. j. nezmenil (vychádzajúc z obsahu súpisu pred vykonaným akýmkoľvek dokazovaním pred súdom) právnou kvalifikáciu skutku založenia požiaru.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Pokiaľ ide o vinu obžalovaného za žalovaný drogový skutok, obžalovaný učinil na termíne hlavného pojednávania dňa 12.09.2023 vyhlásenie o vine, ktoré, ako je uvedené už vyššie, súd prijal. K vine za drogový skutok preto súd detailne neuvádza vykonané dokazovanie a závery ohľadne viny obžalovaného z neho pre súd plynúce. Pred súdom vykonané dokazovanie sa teda týkalo viny za skutok založenia požiaru, ukladania trestu, ochranného opatrenia a náhrady škody.

Z výsluchu obžalovaného pred súdom vyplynulo, že (zostručnené) má problém s alkoholom (nepije denne, ale s medzerami, niekedy týždeň aj mesiac), keď sa nakopí veľa zodpovednosti či práce, tak sa zresetuje a opije do nemoty, to sa stalo aj teraz. Popísal, že krátko pred obmedzením jeho osobnej slobody v tejto trestnej veci pracoval v X., s kolegom chcel osláviť koniec pracovného turnusu, opil sa do nemoty, s kolegom sa pohádali a ten ho udrel, poranil si pritom chrbát, hlavu, mal otras mozgu, mal aj rozbitý mobil. Ošetrovanie zo strany privolanej sanitky odmietol, do práce pre tieto zranenia nešiel a dopíjal alkohol. Z práce v X. ho na to vyhodili, on pokračoval v opíjaní sa. Do X. pre neho prišla taxíkom jeho matka (poškodená U. M.), pričom v pití alkoholu pokračoval aj cestou späť na Slovensko. V byte, ktorého sa týka skutok založenia požiaru, z nervov na nespravodlivosť, že prišiel o prácu v X., zapálil pracovné veci z X. (umelá, textilná bednička, ním ocikané montérky; keď sa prebral, zbadal tie veci, išiel ich rozkopáť, no ledva sa hýbal, aj zubami to trhal; chcel to zapáliť, aby sa to stopilo na vercajch a nedalo už použiť - chcel ničť, myslel si, že tie veci sa takto stopia na ten vercajch), no keď to sprvoti nešlo, tak použil benzín ako sa píše v obžalobe a zrazu to všetko vyfrklo a horelo (najprv baštrngoval pri montérkach s prúdovým zapaľovačom, no nešlo to, vtedy si všimol ten benzín, nakoľko zbiera tie nádoby a zapaľovače ako hobby, chcel ho vymačknuť, no najprv to nešlo, a ako to silno stlačil, celé to vyfrklo a v sekunde horelo). Pred podpálením vecí užil Xanax, dala mu ho mama (v minulosti mu to už pomohlo, užil ho na alkohol). Nestihol to hasiť (vodu pripravenú nemal), k umývadlu by musel ísť cez ten veľký oheň, tak mu napadol ten veľký hydrant. Vybehol na chodbu, no hydrant bol prázdny, zabúchal na dvere susede ohľadne hadice od hydrantu, nakoľko si pamätal, že vo vedľajšom vchode bol na hydrante oznam, že hadica je u suseda. Suseda hadicu nemala, on mal telefón rozbitý ešte z X. a začala teda telefonovať ona (ako suseda vytiahla telefón, myslel si, že volá hasičov, ale nevedel, či ich skutočne volala). Ďalej už len vie, že sedel dole na schodoch (nakoľko ho dusil dym) alebo šiel von. Došli hasiči aj polícia. Po uhasení požiaru ho polícia vzala do toho bytu, ohorené to bolo len v strede, zvyšok

bol zadymený, ani veľa vody tam nebolo. Tam policajtom dal tú marihuanu s tým, že bola len na jeho spotrebu. Ďalej si skutočnosti pamätá len veľmi matne, následne sa nejako dostal do CPZ-čky. Ako si uvedomil, čo spôsobil, bál sa, že ohrozil ľudí, chcel zničiť požiarom len tie svoje veci z roboty, nie zapáliť barák. Veď v tom byte zhoreli aj všetky jeho veci, ktoré zničiť nechcel, bonsaje, knihy, celý jeho život. Mal 2,7 promile, nevedomoval si, čo robí. Byt/dom zničiť nechcel, nikdy predtým ani teraz. K tej marihuane uviedol, že od mlada žije v zahraničí (Praha, Londýn, Holandsko, Nemecko), tam je to bežné a najmä v Holandsku legálne. Vie, že ho to neospravedlňuje, ale aj v tom Nemecku ľudia stres z práce neriešia tabletkami ale užívaním marihuany. Nevedomil si, že u nás je to inak a za to sa ospravedlňuje. Celé ho to veľmi mrzí. So susedmi konflikty nemal. V minulosti, keď sa hádal s priateľkou, nevedel, že sa ho susedia boja, lebo aj iní sa podobne správali vo vchode. Nevedel normálne spať 7 až 10 rokov, aj to riešil návštevou psychiatra, dal mu prášky, ale nefungovalo to. Fungoval tak, že nejaký čas to vydržal a potom sa opil/zhúlil. Marihuana mu pomáhala predlžovať čas bez alkoholu; síce nemal kvalitný spánok, ale nejako sa aspoň vyspal. Marihuanu nikdy nepredával. Je svojprávny, nijaké obmedzenia v tomto smere nemá. Teraz už vie, že alkohol/marihuanu k životu nepotrebuje. Obžalovaný následne v rámci dokazovania počas výsluchu svedkyne Y. a svedka P. sa týmto ospravedlnil za ním spôsobené neprijemnosti.

Z výsluchu svedkyne - poškodenej U. M. (matky obžalovaného) vyplynulo, že (zostručnené) potvrdzuje tvrdenia obžalovaného ohľadne incidentu z Nemecka, tiež pitie alkoholu obžalovaným po ceste z Nemecka na Slovensko. Podľa jej výpovede cítil krivdu ohľadne vyhodenia z práce v Nemecku, stále to opakoval. Keď prišli domov do jeho bytu, doniesla mu polievku, zdal sa jej v poriadku, ležal, tak si šla oddýchnuť k sebe do bytu. Mohlo byť 08:00 - 08:30 hod. Potom okolo 10:30 - 10:45 hod. dostala telefonát od susedy, že horí byt. Išla rýchlo do jeho vchodu, po ceste stretla pána X., že ide po hadice, že horí. Obžalovaný bol celý bledý, v šoku, nepustil ju tam, že horí. Hydrant bol otvorený, volala hasičov, no zistila, že už ich volala suseda, všetci konali, aj obžalovaný to chcel hasiť, následne chytila obžalovaného za ruku, nakoľko tam nebolo čo robiť, išli do jej bytu a z balkóna sledovali príchod hasičov. Obžalovaný bol v šoku, nechápal, čo sa stalo. Nikdy u neho nepostrehla, že by chcel niekomu ublížiť, on radšej pomôže, niekedy nad svoje sily. Veľa toho nenarozprával, no je presvedčená, že byt zapáliť nechcel, robil si totiž plány, ako byt zveľadiť. Nikomu nechce zle, povedal jej, že chcel zapáliť tie šaty a veci z práce. Nikdy nebol agresívny/násilný, je citlivý. Suseda C. Y. jej volala cca 10:45 hod., že pod' rýchlo, horí (susedka pani Y. jej potom povedala, že obžalovaný jej búchal, že horí, že bol otvorený hydrant); ona je obžalovaného suseda z toho istého poschodia. Išla hneď po telefonáte do susedného vchodu. Tam stretla obžalovaného, povedal jej, že horí, presnejšie si nespomína, bol to stres. Obžalovaný povedal na margo požiaru, že chcel spáliť veci z práce a vyliat plyn. Obžalovaný jej vravel, že nebol hydrant, ale že klopal susede Y., potom už bol asi bezmocný, i keď chcel hasiť; hneď každý konal, suseda aj ona volali hasičov. Na hydrante totiž nebola informácia, kde sa nachádza hadica, tá bola na hydrante o poschodie nižšie. Nepamätá si, či jej povedal, že podpálil byt. Všetko sa zbehlo rýchlo, mohlo trvať 5-10 minút, odkedy prišla do vchodu a následne zobrala obžalovaného ku nej, počas toho času volali hasičov, dym sa valil z bytu a nebolo čo robiť, vedeli, že hasiči už idú. Alkohol u obžalovaného riešili, on nepije sústavne, mával aj 3-mesačné aj polročné pauzy, on je citlivý, keď všetko funguje, nepije, no problémy on vyrozprávať nevie, zbiera sa to v ňom a riešil to alkoholom. Boli aj u psychiatra, bol aj na Prednej Hore na liečení, potom dlho nepil, u psychiatra boli aj pre jeho problémy so spaním, dostal lieky, no on má s nimi problém aj s injekciami, má z nich strach. Pokiaľ ide o škodu, bola jej už uhradená.

Z výsluchu svedka - splnomocnenca (resp. štatutára) poškodeného Stavebného bytového družstva Š. Z. F. vyplynulo, že (zostručnené) bol na bytové družstvo nahlásený zásah hasičov. Nakoľko ako správca sú povinní tam prísť a zaisťiť bezpečnosť technických zariadení, išiel tam, boli tam ešte hasiči, policajti a technik požiarnej ochrany. Bolo mu povedané, že hasiči urobili kroky, aby nedošlo k úniku plynu, vo vchode bola funkčná elektrina, viac nevedel zistiť. V bytovom jadre boli rozvody vody a tiež zemného plynu (na varenie a pečenie sa v byte používal zrejme zemný plyn, bol tam odber zemného plynu, tiež elektriny). Na druhý deň s kolegom šiel pozrieť skutočný stav, elektrický istič pre ten byt bol vypnutý, plyn tam bol zastavený. Ďalej vo svojej výpovedi popísal poškodenia bytov v dôsledku požiaru. Pokiaľ ide o náhradu škody, v tomto trestnom konaní už nemajú nároky na náhradu škody. K správe z preventívnej protipožiarnej prehliadky na rok 2022 (č. l. 444 až 446) uviedol, že daná správa bola platná od 11/2022 do 11/2023, nakoľko v ročných intervaloch sú vykonávané kontroly, v dome sú hydranty, nie ručné hasiace prístroje. Kontrolu vykonáva pre bytové družstvo zmluvná firma, pričom k predmetnému vchodu zistené

nedostatky sa netýkali hydrantu a má za to, že bytové družstvo si svoje povinnosti v tomto ohľade riadne splnilo. Istotne bolo kontrolované aj vybavenie hydrantu, inak by tie osoby takú správu nevypracovali. Nevie sa však k danému bližšie vyjadriť, či tam hadica bola alebo nie (nemá vedomosť, či bola hadica v hydrante v čase skutku, následne to nekontroloval), vychádza z tej správy.

Z výsluchu svedka L. M. (brata obžalovaného) vyplynulo, že (zostručnené) o požiari sa dozvedel, keď bol v záhrade, volal mu otec, že u brata bol požiar, volal mame a tá mu to potvrdila, tiež že už je tam strýko a teta u nej v byte. Povedala svedkovi, že má prísť (trvalo mu to cca hodinu autom, bol tam cca 12:30 hod.). Najprv chcel ísť pozrieť ten vyhorený byt, no polícia ho tam nepustila. Šiel potom do bytu svojej mamy, kde bol obžalovaný (jeho brat). V byte boli už policajti, ktorí obžalovaného už strážili. Ten mal bolesti, na hlave mal zranenie, no aj keď sa ho svedok pýtal, nič nehovoril. Podľa svedka nebol celkom pri zmysloch, napínalo ho, chcel cigaretu. Svedok nevie presne povedať, čo sa pri skutku udialo, podľa neho obžalovaný nebol pri zmysloch. Až neskôr sa dozvedel, že chcel zapáliť svoje pracovné veci. Nevie o tom, že by mal obžalovaný nepriateľské postoje k susedom, a to v tom dome predtým svedok býval. Svedok vie, že obžalovaný mal problémy s alkoholom a drogami (totiž mal problémy zaspáť, tabletky nepomáhali, a tak užíval alkohol a marihuanu).

Z výsluchu svedkyne C. Y. (susedy obžalovaného) vyplynulo, že (zostručnené) počula buchot, išla von do vchodu, stál tam obžalovaný a povedal, že podpálil byt (nevie, či obžalovaný jej búchal). Zavrela dvere a volala obžalovaného matke čo sa stalo, že byt horí a obžalovaný je asi vyvretý, nevedela presne totiž, čo sa stalo. Otvorila znova dvere, valil sa hustý dym (obžalovaný už stál dole pri špajzách na medziposchodí, svedkyňa nevie, čo robil, asi čakal na matku), a preto volala hasičov. Keď otvorila dvere prvýkrát, obžalovaný stál pri jej dverách, nevedela, či sa vymkol, či jej búcha a prečo tam stojí. Nevidela dym, nevedela, že horí. Druhýkrát už videla z pootvorených dverí sa valiť dym. Hydrant na chodbe vidí, keď otvorí dvere, je pri jej dverách, bol zatvorený, bola to sekunda a ona hlavne sledovala obžalovaného, že čo tam robí. Následne išla na balkón, čakala hasičov. Medzičasom prišla matka obžalovaného, odvieďa ho preč, prišli hasiči, vyvádzali ľudí z domu von, ona bola na balkóne, nevedeli sa im dozvoniť. Jej syn povedal hasičom, aby odpojili plyn, ktorí ho následne odpojili, aby im nehrozilo nebezpečenstvo. Jej spálňa je spojená s bytom obžalovaného, sú na rovnakom 3. poschodí, sú susedia. Na balkóne bola s manželom, cítili sa tam bezpečne. Videla stade, ako na okne bytu obžalovaného sa od tepla roztápajú vonkajšie žalúzie, ktoré následne padali dolu a z okna sa valil dym. Vie, že okrem nej volala hasičov aj matka obžalovaného, či prišli na jej telefonát alebo ten jej, už nevie, ale prišli do pár minút. V telefonáte im povedala, že horí jednoizbák na Y.C., aby prišli. V byte majú zavedený plyn, každý má, aj jednoizbáky. Obžalovaný na ňu pôsobil normálne, pár týždňov či mesiacov nebol doma, bol v zahraničí, mal novú priateľku. V čase skutku nevie, bol to moment, sekunda, ako na ňu pôsobil. Vnímala, že je opitý, ale bola to len sekunda, tak nevie presne uviesť. Jej nikdy neublížil, nemali spolu problém. Paneláky sú tenké, počula veľa vecí. Niekedy predtým aj rušil nočný kľud hlasnejším rozprávaním, mal tam inú priateľku, počula to cez tenké steny paneláku. Nevie rozoznať, či je človek opitý alebo pod vplyvom drog. Oni sa vo vchode zvykli pozdraviť, to bolo všetko. Niekedy sa bála obžalovaného, totiž keď v noci počuje hluk, tak z toho hľadiska má strach, bála sa, že nemôže takému mladému človeku niečo povedať, aby do nej neskočil, je to ľudská prirodzenosť, báť sa. Počas spolužitia na ňu pôsobil normálne, chodil nakupovať, vracal sa.

Po prečítaní jej výpovede z prípravného konania (postup podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku) uviedla, že už nevie, ako to bolo s tým hydrantom. Vtedy to tak pociťovala, bola to sekunda, nervy. Možno bol hydrant otvorený, možno nie. Na polícii však vypovedala pravdu (že hydrant bol otvorený). Tiež uviedla k tomu, že v prípravnom konaní uvádzala, že sa obžalovaného bojí, že často bol opitý/nadrogovaný a robil hluk, bála sa, z kriku usúdila, že je agresívny, že nevie, prečo sa v prípravnom konaní vyjadřila odlišne než na hlavnom pojednávaní, asi to bolo strachom, čo v ten deň prežila (pociťovala to tak, ako to uviedla v prípravnom konaní; viac to vysvetliť nevie).

Z výsluchu svedka O. P. (suseda obžalovaného) vyplynulo, že (zostručnené) v ten deň boli v práci, a okolo obeda im volala suseda/kamarátka E. X., že horí. Uvoľnili sa teda z práce a šli na miesto. Hasiči sa už balili, a to je v podstate všetko, čo vie uviesť. Ich byt je hneď vedľa bytu obžalovaného. Poškodené boli vchodové dvere na ich byte, pravdepodobne od explózie skla, ktoré mal obžalovaný na kúpeľňových dverách, resp. od nejakých črepov to bolo. Hlásili to aj na poisťovňu. Poškodený bol aj strop v obývačke, nakoľko kus z neho odpadol. Ako sused na neho obžalovaný pôsobil ako normálny, mladý chalan, syn pani susedy. Nikdy s ním problémy nemali. Sem tam mu v noci klopal na dvere kvôli hluku, nebolo to nič extra vážne. Obžalovaný mu vtedy povedal, že kúpeľňu sa rozhodol opravovať v noci, nakoľko to

nemá kedy inokedy urobiť. Tiež sa sem tam pohádal s priateľkou, mali otvorené dvere, vyhadzoval jej veci von. Aj ho občas videli pod vplyvom alkoholu, no pôsobil na svedka neškodne, nebol agresívny, nič také. K nim sa nikdy nechoval zle. Aj sa obžalovaný vymkol z bytu, riešil to tak, že tie dvere vyvalil, neboli totiž bezpečnostné. Poisťovňa im vyplatila 853,40 eur, z toho 33,- eur odpočítali ako spoluúčasť. Asi 620,- eur boli dvere, zvyšok to ostatné. Brat obžalovaného bol natoľko korektný, že tú spoluúčasť im vyplatil prevodom na účet.

Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania (postup podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku) uviedol, že ak v prípravnom konaní uvádzal, že obžalovaný v opitosti bol agresívny, často býval opitý, že je to nevyspytateľný človek, keď je pod vplyvom alkoholu/drog a že bolo zrejmé, že niečo urobí, tak o pol noci v návale emócií na polícii povedal aj to, čo by inak nepovedal. Voči nemu sa obžalovaný nikdy nesprával neúctivo či agresívne. To, že bol agresívny, bolo vidieť, keď hulákal po schodisku a vykopával dvere, ale voči svedkovi nikdy agresívny nebol.

K obsahu znaleckého posudku č. 1/2023 (č. I. 154 - 187) súd vylúchol jeho spracovateľa, znalca A.. J. A., J.. (odbor požiarnej ochrany). Znalec pred súdom prezentoval svoje znalecké zistenia (závery), v zmysle ktorých (zostručnené)

- vykonal obhliadku miesta požiaru,

- určil ako najpravdepodobnejšiu príčinu vzniku požiaru použitie otvoreného plameňa úmyselným konaním fyzickej osoby za použitia akcelerátora horenia (čo urýchlilo proces vzniku požiaru i dosiahnutie teploty dostačujúcej na zapálenie ďalších horľavých materiálov bezprostredne sa nachádzajúcich v relevantnom priestore),

- ak by požiar hasený nebol, postupne by sa rozširoval aj na strechu bytového domu a do ďalších bytových jednotiek; dôležitou skutočnosťou je i prívod zemného plynu v takom type bytového domu, kedy pri jeho nahromadení by mohlo dôjsť k explózii.

Okrem toho pred súdom znalec uviedol na dovysvetlenie záverov svojho znaleckého skúmania, že požiar je nežiadúce horenie pri ktorom vzniká teplo a svetlo, no i splodiny horenia, ktoré obsahujú rôzne toxické látky a majú možnosť ďalej horieť. V uzavretom priestore sa udržiavajú najmä pod stropom, pričom v prípade náhleho prevzdušnenia môže dôjsť k explozívnomu horeniu. Ak ide o miesto, kde sa nachádzajú ľudia sú ohrozený tak horením, ako aj toxickými účinkami týchto splodín na ľudský organizmus. V bytoch, ako bežné vybavenie každého bytu, sa nachádza molitan, plasty a rôzne epoxidy, ako spojivo materiálu, pričom v prípade horenia molitanu ten steká a pri jeho horení vzniká kyanovodík. Pokiaľ ide o akcelerátor horenia je to horľavá kvapalina, ktorá pri poliatí povrchu sa odparuje. Horenie tuhej látky postupne naberá na intenzite, no pri horľavej kvapaline sa zapáli hneď celý povrch, môže dôjsť k výbuchu alebo vyšľahnutiu plameňov. Z tohto pohľadu je to živelnjšie, aj čas rozhorenia je značne skrátený, nakoľko zasiahnutá je oveľa väčšia plocha. Rýchlosť požiaru je tak niekoľkonásobne vyššia, ako keby človek zapálil len papier. Totiž zapáľuje sa plyn nachádzajúci sa nad kvapalinou, teda odparená kvapalina, a to okamžite pri kontakte s ohňom, čo je sekundová záležitosť. Pre porovnanie, drevo by človek zapáľoval niekoľko desiatok sekúnd v závislosti od štruktúry dreva. Prenos horenia na ostatné predmety pri použití akcelerátora horenia je podstatne rýchlejší, z pohľadu toho, že rýchlejšie sa dosiahne stav, kedy okolité predmety sú vystavené horeniu a zapáleniu vzhľadom na ich teplotu vzplanutia, resp. vznietenia. Ak by bolo možné oheň hasiť hydrantom, spomalil by sa rozvoj požiaru, obmedzil by sa proces horenia. Ak by bezprostredne sa začalo hasiť a bolo by to umožnené vzhľadom na mieru toxických látok, sálavé teplo, viditeľnosť a stav danej osoby, tak hypoteticky možno uviesť, že sa nedá jednoznačne potvrdiť, či by bol požiar uhasený, ale ak by sa tam dodávala hasiacia látka, významne by sa znížili následky požiaru. Tu nehorelo nič také, kde by nebolo možné použiť vodu ako hasiaciu látku po vypnutí elektrickej energie. Tiež je potrebné uviesť, že tu bola viditeľnosť nulová v čase zásahu hasičov, ako je uvedené v správe o zásahu Hasičského zboru. Pokiaľ sa v posudku uvádza narušenie statiky, myslí sa tým narušenie jednotlivých stavebných prvkov vo vzťahu k šíreniu požiaru, nie statika celej budovy ako celku; hypoteticky by požiar, ak by nebol uhasený, niekým spozorovaný niekoľko hodín, mohol by narušiť aj statiku budovy. Prítomnosť molitanu v byte je predpoklad znalca z jeho dlhoročnej praxe, kedy sa nestretol s bytom, kde by nebol. Hypoteticky, pričom je potrebné brať do úvahy, aká by bola doba horenia a do akej miery by sa požiar dostal, teplota by bola dosť vysoká na to, aby mohlo dôjsť k ďalším nepredvídaným javom. Z pohľadu dlhoročných skúseností znalca by skôr došlo k výbuchu splodín horenia než zemného plynu, nakoľko to by pri každom požiari vybuchovali bytové domy. Ak by bol priestor uzavretý, nedochádzalo by k prevzdušneniu a došlo by k narušeniu protipožiarnych uzáverov (pri byte okná a dreve), tak by došlo k náhlemu prevzdušneniu a explózii splodín horenia, tlaková vlna by vyrazila cez okná von (skôr okná než dvere v tomto prípade). To by viedlo k prístupu požiaru na strechu, následne prehoreniu do ďalších bytov atď. Pokiaľ ide o možnosť

výbuchu plynu, je to možné, ale nie v rovine pravdepodobnosti (to by požiar nedotknuto musel horieť niekoľko hodín a dostať sa k nahromadenému plynu).

Za splnenia procesných podmienok (§ 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku, t. j. za súhlasu procesných strán, kedy znalec/znalecký ústav bol pred podaním znaleckého úkonu riadne poučený a neboli pochybnosti o správnosti/úplnosti znaleckého posudku či odborného vyjadrenia) boli pred súdom v rámci dokazovania prečítané (najmä v rozsahu ich záverov)

- znalecký posudok č. 20/2023 vypracovaný H. U. Y., J., vo veci skúmania duševného stavu obžalovaného (č. I. 127 až 150). Zo záverov daného posudku vyplýva, okrem iného, že obžalovaný v čase skutkov ani v čase znaleckého skúmania netrpel žiadnou duševnou poruchou/chorobou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie/ovládacie schopnosti. V čase spáchania skutkov bol v stave jednoduchej alkoholovej opitosti stredne ťažkého stupňa, ktorá spôsobila forenzne nevýznamné zníženie jeho ovládacích schopností, rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. V čase znaleckého skúmania obžalovaný chápal zmysel trestného konania. Znalec u neho identifikoval kombinovanú závislosť od kanabinoïdov a alkoholu (prejavovala sa aktívnym konzumom látok, zvyšovaním tolerance, zhusťovaním a racionalizáciou konzumu, bagatelizáciou atď.) a paranoidnú poruchu osobnosti (prejavujúcu sa symptómami ako napr. tendencia k trvalej nevraživosti, odmietanie odpustenia urážok/bezprávia, urazená ješitnosť, sklon k prekrucovaniu a chybnéj interpretácii akcie druhých ako nepriateľskej atď.), čo však nie je choroba v pravom medicínskom slova zmysle, ale celoživotná osobnostná abnormita z forenzne-psychiatrického hľadiska pre žalované skutky nevýznamná. Znalec obžalovanému neodporúča uložiť žiadne ochranné liečenie, nakoľko už bol liečený protitoxikomanicky ambulantne aj ústavne, z liečby svojvoľne odišiel, nespupracoval, kedy jeho osobnostná abnormita znemožňuje možnosť dosiahnuť účel ochrannej liečby (ku ktorej obžalovaný ani nie je motivovaný). Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný nie je.

- znalecký posudok č. KEU PZ BA č. J.-F.-L.-U.-XXXX/XXXX (č. I. 190 až 196), v zmysle záverov ktorého na skúmaných stopách (veci dobrovoľne vydané na účely trestného konania obžalovaným a ktorých vecí sa týka výrok tohto rozsudku o uložení trestu prepadnutia vecí) bola zistená prítomnosť konope s účinnou látkou THC resp. na niektorých len THC.

- odborné vyjadrenie č. 67/2023 vypracované A. G. D. (č. I. 198 až 206) ohľadne skúmania biologického materiálu odobratého obžalovanému za účelom zisťovania prítomnosti drog, liečiv atď. Zo skúmania vyplynulo, že obžalovaný užil marihuanu a tiež liek s účinnou látkou alprazolam (mapr. Xanax, Neurol atď.). Koncentrácia účinnej látky THC v krvi bola 9,7 ng/ml, THC COOH (neaktívny metabolit THC) v krvi bola 45 ng/ml a účinnej látky alprazolam 4,99 ng/ml. Podľa spracovateľa odborného vyjadrenia, niekoľko hodín (večer po tu žalovaných skutkoch) bol obžalovaný akútne ovplyvnený účinkom psychotropnej látky tetrahydrokanabinol, ktorej koncentrácia bola na hranici toxickej hladiny. Okrem iných účinkov popísaných v odbornom vyjadrení, konzument stráca záujem o okolie. Koncentrácia alprazolamu v krvi bola na úrovni terapeutической hladiny.

- odborný posudok MV SR, OR HaZZ Nitra zo dňa 08.03.2023 na č. I. 218 až 222, a to ohľadne (okrem iného) zisťovania príčin požiaru; ten bol lokalizovaný v dňa 20.02.2023 v čase o 12:25 hod. a zlikvidovaný v čase o 13:07 hod. za použitia vody o celkovom objeme 150 l. V hadicovom navijaku na chodbe chýbala hadica a prúdnica. Ako príčina požiaru bolo ustálené úmyselné zapálenie neznámou osobou. K rozšíreniu požiaru od miesta jeho vzniku došlo najmä pre množstvo horľavých materiálov, ktoré sa v priestore bytu nachádzali. Bola vykonaná evakuácia obyvateľov príslušníkmi PZ SR.

- odborné vyjadrenia realitných kancelárií na č. I. 261 až 264 a č. I. 266 ohľadne poškodenia bytu, v ktorom vznikol požiar, a ohľadne cien bytov v relevantnom čase. Škoda na byte, v ktorom požiar vznikol, bola určená na sumu 5.000,- eur, pričom ceny bytov v bytovom dome sa pohybovali v rozsahu 60.000,- eur až 75.000,- eur za 1-izbový byt, 75.000,- eur až 90.000,- eur za 2-izbový byt, 95.000,- eur až 120.000,- eur za 3-izbový byt a 100.000,- eur až 130.000,- eur za 4-izbový byt.

Súd v rámci dokazovania oboznámil aj listinné dôkazy, a to:

- na č. I. 439 - faktúra od spoločnosti V. R..K..S.. pre Stavebné bytové družstvo ako odberateľa ohľadne opráv po požari (suma 306,85 eur);

- na č. I. 440 až 441 kópie dokladov o vklade hotovosti na účet (brat obžalovaného učinil úhrady náhrady škody ich matke v sume 5.000,- eur a Stavebnému bytovému družstvu Š. v sume 3.630,37 eur);

- na č. I. 442 poštový poukaz v sume 361,03 eur (brat obžalovaného uhradil na účet poisťovne C. danú sumu);

- na č. I. 443 pracovné hodnotenie obžalovaného od spoločnosti E. A. R..K..S.. (veľmi pozitívne hodnotenie obžalovaného, pričom nezaznamenali ovplyvnenie alkoholom či drogami);

- na č. I. 444 až 446 správa z preventívnej protipožiarnej prehliadky (predložená Stavebným bytovým družstvom Š.; vyplýva z nej, že zistené nedostatky ohľadne protipožiarnej bezpečnosti sa netýkali ku dňu 15.11.2022 absencie hadice v hydrante vo vchode č. 19 bytového domu, kde došlo k požiaru);
- na č. I. 457 až 462 list od Stavebného bytového družstva Š. (ku dňu 22.09.2023 bola škoda uhradená, obžalovaný zabezpečil úhradu prostredníctvom svojho brata L. M., voči obžalovanému už nemajú v tomto smere nároky), kópia vkladu hotovosti v sume 3.630,37 eur (ako je už uvedené vyššie), súhlas poisťovne C. s poukázaním náhrady škody v sume 3.600,37 eur a k tomu výpis z platobného príkazu zo dňa 20.09.2023, opätovne faktúra od spoločnosti TORRE s.r.o. (ako už vyššie), kópia poštového poukazu o úhrade sumy 306,85 eur od matky obžalovaného (poškodená U. M.) Stavebnému bytovému družstvu Š.C.;
- na č. I. 465 až 468 podania poškodenej poisťovne C. (z dôvodu úhrady náhrady škody už voči obžalovanému neevidujú žiadne pohľadávky v súvislosti so skutkom založenia požiaru);
- na č. I. 122 príkaz Okresného súdu Galanta na vyšetrovanie duševného stavu obžalovaného v prípravnom konaní (súd nezistil nedostatky príkazu);
- na č. I. 123 až 125 uznesenie o príbratí znalca pána H.. U. Y. za účelom skúmania duševného stavu obžalovaného (znalec bol riadne poučený pred znaleckým úkonom);
- na č. I. 151 až 153 uznesenie o príbratí znalca A.. J. A., J.. za účelom znaleckého skúmania požiaru v súvislosti so skutkom založenia požiaru (znalec bol riadne poučený pred znaleckým úkonom);
- na č. I. 188 až 189 uznesenie o príbratí znaleckého ústavu KEÚ PZ SR Bratislava za účelom znaleckého skúmania ohľadne drogového skutku (znalecký ústav bol riadne poučený pred znaleckým úkonom);
- na č. I. 208 až 212 opatrenie o nariadení odobratia steru z rúk obžalovaného v prípravnom konaní (obžalovaný súhlasil s úkonom), zápisnica o prehliadke tela obžalovaného (súhlasil a boli mu odobraté stery z rúk), k tomu prislúchajúca fotodokumentácia; originály listín na č. I. 311 až 315;
- na č. I. 214 zápisy o dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu obžalovaného v ten istý deň po skutku založenia požiaru (hodnota 1.39 mg/l niekoľko minút po uhasení požiaru hasičmi);
- na č. I. 215 kópia zápisnice o vydaní vecí obžalovaným (napriek riadnemu poučeniu o zákaze sebainkriminácie spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a dobrovoľne vydal veci súvisiace s drogovým skutkom);
- na č. I. 216 kópia výsledkového listu ohľadne skúmania látok v moči obžalovaného z večera dňa 20.02.2023 (t. j. zo dňa tu žalovaných skutkov); pozitívne na cannabis a benzodiazepíny;
- na č. I. 225 až 243 technická dokumentácia zaslaná Staveným bytovým družstvom Š. ohľadne bytového domu (podrobné technické informácie ohľadne plynových zariadení, elektrickej inštalácie a bleskozvodu);
- na č. I. 246 až 259 - vyčíslenia škody od poškodených s príslušnou dokumentáciou: Stavebné bytové družstvo Š. (v sume 3.630,37 eur) a poisťovňa C. (361,03 eur);
- na č. I. 269 vo vyšetrovaní získaný od domovníčky zoznam osôb, ktoré sa počas skutku založenia požiaru nachádzali priamo v bytovom dome (v jednotlivých vchodoch; uvedené sú aj osoby zo skutkovej vety, nachádzajúce sa vo vchode č. 19, pričom prítomnosť C. Y. vyplýva z jej svedeckej výpovede ako i výpovede obžalovaného);
- na č. I. 270 až 283 zápisnica o obhliadke miesta činu zo dňa 20.02.2023, fotodokumentácia, zápisnica o dodatočnej obhliadke miesta činu zo dňa 30.03.2023 (za prítomnosti znalca A.. J. A., J..); popis bytového domu ohľadne vchodu č. 19, miesta požiaru v byte č. 21, poškodenie bytu č. 20 atď.
- na č. I. 284 až 294 výpis z listu vlastníctva č. 5519 k. ú. Š. ohľadne predmetného bytového domu, z ktorého vyplývajú informácie o počte bytových jednotiek a ich charakteristike (33 bytových jednotiek);
- na č. I. 295 až 300 výpis z obchodného registra ohľadne poškodeného Stavebného bytového družstva Š.;
- na č. I. 301 až 303 žiadosť o toxikologické vyšetrenie a protokol o toxikologickom vyšetrení krvi obžalovaného odobratej dňa 20.02.2023 (v deň skutkov), tiež konečný výsledkový list; koncentrácia THC v krvi bola 9,7 ng/ml, THC COOH 45 ng/ml, alprazolamu 4,99 ng/ml;
- na č. I. 305 až 310 zápisnica o vydaní vecí (originál; ako je už uvedené vyššie - dobrovoľné vydanie vecí obžalovaným ohľadne drogového skutku) a k tomu prislúchajúca fotodokumentácia;
- na č. I. 319 až 320 výpis zo živnostenského registra ohľadne obžalovaného (ku dňu 23.05.2023 aktívne dve živnosti);
- na č. I. 321 až 322 správa ohľadne obžalovaného z ústavu na výkon väzby ku dňu 25.05.2023 (v podstate neutrálne až pozitívne hodnotenie, nezaznamenali v jeho správaní problémy, bol aj pracovne zaradený s kladným hodnotením);
- na č. I. 323 až 327 datovaná 05/2023 správa z ÚPSVaR X. B. (ohľadne predošlých evidencií v zozname uchádzačov o zamestnanie - naposledy v roku 2017, ohľadne poberania štátnych sociálnych dávok/

pomoci v hmotnej núdzi - nepoberá); správa zo Sociálnej poisťovne (evidencia obžalovaného ako SZČO od 01.10.2018 do dátumu danej správy v 06/2023);

- na č. l. 328 správa o povesti obžalovaného z mesta Š. (veľmi stručné, nemá priestupkový záznam);
- na č. l. 330 starší výpis z evidencie priestupkov za obdobie od 10/2017 do 06/2023 (jeden záznam v cestnej premávke v 2021, jeden záznam za porušenie zákazu fajčenia v 2017; v oboch prípadoch pokuty 10,- eur);
- na č. l. 331 až 334 starší odpis registra trestov obžalovaného ku dňu 27.06.2023 (9 záznamov; z toho 4 v SR, kedy dvakrát mu bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie a osvedčil sa, a dvakrát uložený podmiennečný trest odňatia slobody, kedy raz sa osvedčil a vo zvyšnom prípade mu v čase tu žalovaných skutkov bežala skúšobná doba podmiennečného odsúdenia za úmyselný trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky; inak má ešte 5 zahraničných záznamov, z toho 2 z Anglicka v čase, kedy Veľká Británia patrila do EÚ a 3 záznamy z Nemecka, kedy v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona vychádzajúc z odpisu registra trestov možno jednoznačne konštatovať trestnosť činu útoku na verejného činiteľa v zázname č. 3 aj z pohľadu Trestného zákona; pri zvyšných záznamoch by si dané vyžadovalo ďalšie dokazovanie, ktoré žiadna procesná strana nenavrhol a navyše by to z pohľadu súdu bolo aj nadbytočné pre účely ukladania trestu; aj zo slovenských záznamov v odpise registra trestov totižto možno badať kontinuitu resp. z pohľadu tu žalovaných skutkov aj gradujúcu závažnosť trestnej činnosti na strane obžalovaného, kedy k jeho náprave nevedol ani v minulosti uložený podmiennečný trest odňatia slobody, ktorého skúšobná doba v čase tu žalovaných skutkov navyše stále plynula);
- na č. l. 432 až 433 z internetu obhajobou zadovážené ponuky vedier do domácnosti (12l až 20 l);
- zo strany obhajoby doložené potvrdenia o platbách v sume 33,- eur a 843,35 eur (úhrada náhrady škody zo strany L. M., brata obžalovaného, a to škody spôsobenej skutkom založenia požiaru susedom P.; táto škoda resp. nárok na jej náhradu nebol v trestnom konaní uplatnená, napriek tomu bol uhradený obžalovaným skrze jeho brata);
- zo strany obhajoby doložené fotografie schodiska ohľadne predmetného bytu, faktúra ohľadne montáže zabezpečenie hydrantu (hadica sa v hydrante v čase skutku založenia požiaru nemala nachádzať, dané ostatne plynie aj z odborného posudku HaZZ ako je uvedené vyššie; následne malo po skutku založenia požiaru navyše dôjsť k uzamknutiu hydrantu);
- aktuálna lustrácia z databázy súdov ohľadne obžalovaného ku dňu 20.11.2023 (vyhláseniu tohto rozsudku neprekáža iné trestné konanie);
- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovaného ku dňu 20.11.2023 (evidovaný ako SZČO od 10/2018);
- aktuálna lustrácia ohľadne obžalovaného z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ku dňu 20.11.2023 (1 záznam v cestnej premávke z 01/2021; pokuta 10,- eur);
- aktuálny odpis registra trestov obžalovaného ku dňu 20.11.2023 (9 záznamov, tak ako je uvedené vyššie).

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietol vykonať obhajobou navrhnuté dôkazy, a to prečítanie zápisníc z výsluchu obžalovaného zo dňa 21.02.2023 (č. l. 47 a nasl.; zápisnica o výsluchu v procesnom postavení obvineného) a zo dňa 23.02.2023 (č. l. 28 a nasl.; zápisnica o výsluchu obvineného pri väzobnom rozhodovaní v prípravnom konaní), nakoľko dané návrhy sa týkali okolností, ktoré vyplývali z už vykonaného dokazovania, súd pri rozhodovaní vychádzal z obsahu spisu a navyše súd nevidel ani splnené procesné podmienky v zmysle Trestného poriadku na čítanie daných zápisníc. Skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu bolo možné v danom čase zistiť inými, už skôr navrhnutými a aj medzičasom vykonanými dôkazmi. V čase odmietnutia týchto dôkazných návrhov bolo možné podľa názoru súdu tak skutkový stav ako i otázku viny/trestu/náhrady škody/ochranného opatrenia u obžalovaného ustáliť z už vykonaných dôkazov. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 08.10.1997 sp. zn. I. ÚS 64/97 do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Pre úplnosť súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2020 sp. zn. 6Tdo/23/2019, podľa ktorého proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu, znamená myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej

úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán. Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné, berúc do úvahy aj absenciu splnenia procesných podmienok na čítanie daných skorších zápisníc, podľa názoru súdu tieto návrhy obhajoby na vykonanie dôkazov odmietnuť.

Po takto vykonanom odkazovaní neboli ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, resp. na iných do daného momentu nevykonaných a skôr navrhnutých dôkazoch už trvané nebolo.

Konečné návrhy/záverečné reči procesných strán. Prokurátorka právom záverečnej reči uviedla, že s poukazom na vykonané rozsiahle dokazovanie má za to, že skutkový aj právny základ obžaloby bol nepochybne preukázaný. K drogovému skutku obžalovaný vyhlásil vinu, ktorú súd prijal. Pokiaľ ide o skutok požiaru, obžalovaný sa v podstate priznal, i keď popiera existenciu subjektívnej stránky žalovaného trestného činu. Prokurátorka preto poukázala na vyjadrenie samotného obžalovaného učené na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2023, kde uviedol ako veci zapálil (pozn. súdu prokurátorka citovala zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.09.2023). Obžalobu podľa názoru prokuratúry podporujú informácie z výsluchov svedkov a znaleckého/odborného skúmania. Bolo nepochybne preukázané, že s použitím urýchľovača horenia v miestnosti plnej spotrebičov obžalovaný založil požiar a vydal tak osoby uvedené v obžalobe do nebezpečenstva smrti či ťažkej ujmy na zdraví a cudzí majetok do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu. Žalovaný trestný čin v bode 1. obžaloby je ohrozovacím trestným činom, kedy nie je potrebné, aby porucha nastala, ale aby bolo zrejmé, že bol naplnený taký priebeh skutkového deja, ktorý by do takej poruchy rezultoval, t. j. smrti či ťažkej ujmy na zdraví siedmich osôb alebo škody veľkého rozsahu na cudzom majetku. Prokurátorka preto navrhla uznať obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby, a podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona mu uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodená U. M. (matka obžalovaného) právom záverečnej reči uviedla, že obžalovaný, jej syn nie je kriminálnik. Má problém s alkoholom, ktorým rieši svoje iné problémy, ktoré nevie vyrozcávať. Obhajca právom záverečnej reči uviedol, že pokiaľ ide o drogový skutok, obžalovaný sa priznal, k čomu sa v závere záverečnej reči ešte vyjadrí. Trestný čin všeobecného ohrozenia je trestným činom ohrozovacím, ktorý môže byť spáchaný nedbanlivostne i úmyselne. V tomto prípade však obžalovaný nechcel zapáliť ani len svoj byt, podpálil na hromade uložené svoje veci, ktoré chcel demonštratívne zničiť. Je možné uvažovať, že mal a mohol vedieť, že použitím benzínu môže zapáliť aj niečo viac, no stále v rovine nedbanlivosti. Ak by chcel zapáliť byt/bytovku, jeho konanie by malo iný charakter. On nemal benzín v kanistri, ale v malej nádobke o objeme 1,5 dl na doplnenie do zapaľovača. Privolaní hasiči spotrebovali len 150 litrov vody, čo je 10 vedier. Nedáva tak zmysel, že by obžalovaný chcel ohroziť ľudí či majetok. Hranica medzi nedbanlivosťou a úmyslom je veľmi tenká, pričom až v záverečnej reči sa prokuratúra vyjadrila k úmyslu, tomu však nesvedčí výsluch svedkov, ktorí ani nemali konflikty s obžalovaným a pred súdom vysvetlili svoje skoršie výpovede z prípravného konania. Obvinenie bolo vznesené rýchlo, svedkovia vypovedali v návale emócií. Vedeli, že ten sused má problémy, ale nie s nimi. Z dokazovania nevyplývalo, že by sa obžalovaný chcel mstiť susedom, ako v danej chvíli opitý človek urobil čo mohol, zabúchal teda susedom. K požiaru prispelo aj porušenie protipožiarnych predpisov, čo vyplýva z dokazovania. Z výsluchu znalca vyplýva, že nebol úplne pravdepodobný scenár, že by bytovka vybuchla. Obhajoba nezľahčuje konanie obžalovaného, no treba vychádzať z následkov, ktoré mohli reálne nastať. Obžalovaný nemal žiaden motív na spáchanie žalovaného trestného činu v bode 1. obžaloby. V trestnom konaní sa obžalovaný od počiatku vyjadruje úprimne. Zrejme mohol vedieť, že môže byť zapáliť, no nemal to v úmysle. Pokiaľ ide o drogový skutok, obžalovaný nebol díler, a nakoľko žil v zahraničí, nevedel si situáciu v Slovenskej republike. Jeho užívanie marihuany smerovalo k terapeutickým účinkom, a to pre problémy so spánkom, mal to pre vlastnú spotrebu, čo treba brať do úvahy pri ukladaní trestu. Od počiatku napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, priznal sa ku skutkom, spôsobenú škodu uhradil, dokonca aj navyše takú, ktorá nebola v konaní uplatnená. Obhajoba je názoru, že najprísnejšia trestná sadzba v tomto prípade je za drogový skutok, prevažujú poľahčujúce okolnosti a treba na obžalovaného nazerať ako na osobu, ktorá je už istý čas vo väzbe, kedy prebiehajúce trestné konanie malo na jeho prevýchovu vplyv. On nie je kriminálnik, má síce problém s alkoholom, no celkovo je prínosom pre spoločnosť a vie si na seba zarobiť. Mal by byť aplikovateľný aj alternatívny trest, ktorý by bol výhodný aj pre spoločnosť, ktorá by obžalovaného neživila vo výkone

trestu odňatia slobody. Na slobode môže byť obžalovaný relevantným členom spoločnosti, kedy popri treste odňatia slobody mu je dôvodné uložiť aj ochranné liečenie na odstránenie toho negatívneho, čo on má. Obžalovaný nemá iný záujem, len sa živiť poctivou prácou a odstrániť tie problémy, ktoré ho doviedli až pred súd v tejto trestnej veci. Obhajoba navrhla uložiť trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 8 mesiacov, tiež trest prepadnutia vecí v súvisiacich s drogovým skutkom a ochranné liečenie, na ktorom má spoločnosť primárny záujem.

Obžalovaný právom záverečnej reči uviedol, že od svojich 18. - 19. rokov žil v Čechách. Pracuje na seba, nepriživuje sa. Má problém rozprávať o svojich problémoch, je introvert, no vždy ľuďom pomáhal, aj tým, ktorých nemal rád. Verí totiž v karmu a preto pácha dobro. Síce má 9 záznamov v odpise registra trestov, ale nikomu nikdy neublížil, vždy to bolo v súvislosti s alkoholom, nejaké hlúposti. Veľmi ho to mrzí. Právom posledného slova uviedol, že sa ospravedľuje.

K vine. Otázka viny obžalovaného za žalovaný skutok v bode 2 obžaloby (i rozsudku) bola z pohľadu súdu vyriešená vyhlásením viny obžalovaného [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ktoré vyhlásenie ku skutku v bode 2 obžaloby súd prijal (ako je už uvedené vyššie).

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného za žalovaný skutok založenia požiaru právne kvalifikovaný ako zločin všeobecné ohrozenie podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (skutok v bode 1 obžaloby i rozsudku), podľa názoru súdu z vykonaného dokazovania bola jednoznačne preukázaná, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako i v ich vzájomnej súvislosti. Obžalovaný jednoznačne úmyselne vydal ľudí nachádzajúcich sa v danom čase bytovom dome (konkrétne najmä v skutkovej vete uvedené osoby z vchodu č. 19) do nebezpečenstva smrti a ťažkej ujmy na zdraví a taktiež cudzí majetok (jednotlivé bytové jednotky a ich zariadenie) do nebezpečenstva škody veľkého rozsahu (podľa hodnoty daných bytových jednotiek v zmysle odborného vyjadrenia) tým, že spôsobil úmyselne požiar. Tento zločin je trestným činom ohrozovacím, nie je potrebné, aby ujma či škoda aj nastala, postačí vznik/existencia reálneho nebezpečenstva takej ujmy/škody z konania páchatel'a. Podľa názoru súdu bol na strane obžalovaného úmysel nepriamy [§ 15 písm. b) Trestného zákona], nakoľko vedel, že svojím konaním môže také ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý. Súd k týmto záverom dospel z nasledovného.

Obžalovaný vypovedal, že nemal v úmysle podpáliť byt/dom, len svoje pracovné veci, mal ich chuť zničiť, rozhodol sa (pod vplyvom návykových látok, ktorý vplyv si sám spôsobil), že ich podpáli vo svojom byte (resp. byte svojej matky, ktorý on užíval) za aplikácie akcelerátora horenia. Súd k danému uvádza, že zo zvyšných vykonaných dôkazov nevyplýva (ako sú zhodnotené nižšie) ani len náznak toho, že by skutok založenia požiaru spáchal obžalovaný v úmysle priamom (t. j. v úmysle ohroziť ľudí/majetok); sám vypovedal, že chcel zničiť svoje pracovné veci, povedal to následne po skutku podľa vyjadrenia poškodenej U. M. aj jej. Sám uviedol, že si je vedomý, že v prípade nehasenia by sa požiar rozšíril (to vylučuje, že by sa skutku založenia požiaru obžalovaný dopustil z nevedomej nedbanlivosti; ide pritom o bežnú vedomosť; ľudia si bežne nezakladajú v domácnosti, bežne plnej horľavých materiálov, tiež navyše s prívodom plynu, otvorené ohniská, a už vôbec nie za použitia urýchľovača horenia; bežné bytové domácnosti na otvorené ohniská nie sú uspošobené). Ako vypovedal sám obžalovaný, nemal pripravené žiadne preventívne opatrenia pre prípad, že sa mu jeho „nápad“ vymkne spod kontroly (vodu si nepripravil, k umývadlu to mal cez oheň, t. j. umiestnenie ohniska nevybral s ohľadom na prístup k umývadlu a tečúcej vode); išlo z jeho strany o živelné až ľahostajné konanie, kedy on sám neprezentoval žiadne dôvody, pre ktoré by sa spoliehal, že trestnoprávne významné ohrozenie ľudí/majetku nespôsobí; o nič také sa nestaral, musel vedieť a vedel (ako sám vypovedal, v prípade nehasenia by sa požiar rozšíril), že bez akýchkoľvek preventívnych bezpečnostných opatrení jeho konanie bude viesť k ohrozeniu ľudí/majetku, no napriek tejto vedomosti (uzrozmeneiu) bolo mu to podľa všetkého ľahostajné, sledoval hlavne cieľ spáliť/zničiť veci, bez ohľadu na následky/ohrozenie - z daného súd jednoznačne vyvodzuje úmysel nepriamy na strane obžalovaného; obžalovaný totiž vedel, že svojím konaním môže ohrozenie ľudí/majetku spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmeneý (požiar založil napriek tomu). Skúmanie vnútorného subjektívneho vzťahu páchatel'a k svojmu konaniu a jeho následku (t. j. otázku zavinenia) je potrebné urobiť z objektívne zistiteľných informácií, tu konania obžalovaného pred, počas a po skutku. Súd nezistil z vykonaného dokazovania nič, čo by nasvedčovalo inému záveru, než záveru o nepriamom úmysle na strane obžalovaného - totiž ani po skutku nevykonal nič, čo by nasvedčovalo nedbanlivosti z jeho strany. Nevykonal vopred ani následne žiadne bezpečnostné opatrenia, nenachystal si žiadne prostriedky na hasenie, ak aj hľadal

hadicu v hydrante na chodbe (nik okrem obžalovaného to jednoznačne nepotvrďuje, ani svedkyňa Veselá), po zistení, že tam nie je, neburcoval obyvateľov bytovky, aby odišli (neorganizoval evakuáciu), v skutočnosti nezabezpečil zavolanie hasičov ani nič, čím by zmiernil/zamedzil ním vytvorené nebezpečie (hasičov volala najprv svedkyňa Veselá, pričom tá neuviedla, že by ju o to obžalovaný žiadal, ten dokonca sa ani nepresvedčil, či skutočne hasičov volala, pritom keď jej oznámil, že podpálil byt, ona ešte nevidela/ nevedela, že skutočne horí, to zistila, až keď druhýkrát otvorila dvere svojho bytu a videla hustý dym, no obžalovaný už bol preč, dole na schodoch a nerobil nič na zníženie nebezpečenstva, ktoré vytvoril; sedel na schodoch). Súd tak nezistil ani žiadne konanie obžalovaného, ktoré by sa mohlo kvalifikovať ako účinná ľútosť podľa § 85 Trestného zákona (neučinil skutočne nič účinné, aktívne, na zamedzenie/ nápravu nebezpečia, ktoré vytvoril, ani neučinil žiadne v zmysle § 85 Trestného zákona relevantné ohlásenie trestného činu). Obžalovaný tak evidentne nerátal v čase trestnoprávne relevantného konania so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla zabrániť následku predpokladanému v § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v podobe vzniku nebezpečenstva pre ľudí/cudzí majetok, ktorý vznik nebezpečenstva si jednoznačne uvedomoval ako možný (i keď vznik takého nebezpečenstva nebol hlavným cieľom jeho konania, tým bolo zničenie pracovných vecí z práce v Nemecku); ak sa eventuálne na niečo v danej chvíli spoliehal (i keď ani to z dokazovania nevyplývalo, nakoľko neučinil žiadne bezpečnostné opatrenia), že zamedzí vzniku takého nebezpečenstva z jeho konania, tak jedine na náhodu (čo však nevylučuje jeho nepriamy úmysel). Pokiaľ obhajoba poukazovala na skutočnosť, že obžalovaný nemal motív vyvolať následok predpokladaný v § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v podobe vzniku nebezpečenstva pre ľudí/cudzí majetok, tak motív nie je obligatórnym znakom skutkovej podstaty daného zločinu; súd nerozporuje (nakoľko výsledky pred súdom vykonaného dokazovania nenasvedčujú inému záveru), že motívom konania obžalovaného bolo zničenie pracovných vecí z Nemecka, to však, ako je uvedené vyššie, nevylučuje jeho nepriamy úmysel, pokiaľ ide o ohrozovací následok predpokladaný v § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v podobe vzniku nebezpečenstva pre ľudí/cudzí majetok. Obžalovaný bol s týmto následkom jednoznačne uzročený, čo vyplýva z jeho vyjadrenia i konania pred, počas, no i po skutku (neučinil žiadne bezpečnostné opatrenia, neučinil po skutku nič skutočne smerujúce k zamedzeniu ním spôsobeného následku).

Tieto závery súdu podporujú tak informácie najmä z výsluchu

- svedkyne - poškodenej matky obžalovaného (U. M.), ktorá neuvádzala nič, čo by nasvedčovalo nejakému aktívnemu konaniu obžalovaného, ktoré by bolo spôsobilé zamedziť takému ohrozeniu ľudí/ majetku. Bol pod vplyvom návykových látok, chcel zničiť tie pracovné veci. Keď jej volala suseda, svedkyňa Y., ona tiež volala hasičom a šla pre obžalovaného, aby ho odtiaľ odvieďla preč, k sebe domov.
- svedkyne C. Y., ktorá otvorila dvere pre buchot (nevie potvrdiť, či búchal obžalovaný na jej dvere, alebo búchal v súvislosti s hydrantovou skriňou na chodbe) a obžalovaný jej povedal, že zapálil byt (ona to pritom v tom momente ešte nevedela a ani nevidela). Nežiadal ju, aby volala hasičov, ani si neoveril, či ich volala. Išiel si sadnúť na schody, neburcoval ľudí do bezpečia, nehľadal iné spôsoby hasenia, nerobil nič. Že skutočne horí, zistila svedkyňa, až keď znova otvorila svoje vstupné dvere do bytu a videla, ako sa z bytu obžalovaného valí hustý dym.

Odborné a znalecké závery (z vykonaného dokazovania, podrobne uvedené vyššie) ohľadne vzniku požiaru (a možností jeho rozšírenia) len potvrďujú, že obžalovaný vytvoril všetky podmienky na vznik veľkého nešťastia, vytvoril z pohľadu § 284 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestnoprávne relevantné skutočené nebezpečie plynuce z požiaru pre (i) život/zdravie na mieste sa nachádzajúcich ľudí a (ii) cudzí majetok. Z pred súdom oboznámených odborných/znaleckých poznatkov jednoznačne plynie, že obžalovaným vytvorená hrozba/nebezpečenstvo bolo reálne, len včasným zásahom hasičov (ktoré nezariadil obžalovaný) bolo nešťastie odvrátené; hrozba však bola vytvorená, pokiaľ ide o naplnenie znakov skutkovej podstaty ohrozovacieho trestného činu podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Nápomocné pre záver o nepriamom úmysle na strane obžalovaného sú aj výpovede svedkyne Y. a najmä svedka P. ohľadne povahových čŕt obžalovaného - sklon k užívaniu návykových látok, impulzívne a agresívne konanie voči majetku mu cudzie v minulosti nebolo (i keď išlo vtedy len o jeho majetok - vyvalenie dveri).

Hrozba smrti či ťažkej ujmy na zdraví osôb, ktoré sa podľa zistenia vo vyšetrovaní, oboznámené pred súdom na hlavnom pojednávaní, nachádzali v danej chvíli vo vchode č. 19 daného bytového domu (v počte aspoň sedem osôb; k tomu vid' judikát R 39/1982 - vydaním ľudí do nebezpečenstva smrti/ ťažkej ujmy na zdraví sa rozumie také ohrozenie najmenej siedmich osôb), je zrejماً zo skutočnosti, že obžalovaný vytvoril nikým nekontrolovaný požiar za použitia akceleračného horenia vo svojom byte, z

ktorého odišiel. Výška možnej škody na z pohľadu obžalovaného cudzom majetku plyní z odborného vyjadrenia ohľadne hodnoty bytových jednotiek nachádzajúcich sa v bytovom dome - v súčte v rozsahu nebezpečenstva škody veľkého rozsahu (§ 125 ods. 1 Trestného zákona). Pokiaľ ide o skutočne spôsobenú škodu, čo však nie je obligatórnym znakom skutkovej podstaty zločinu podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd vychádzal z vykonaného dokazovania (oproti zneniu obžaloby upravil výšku škody, podľa zdokladovania bytovým družstvom; okrem toho je zrejmé, že škoda bola spôsobená aj poisťovni či svedkovi O.F. P., nakoľko to však nie je pre naplnenie znakov skutkovej podstaty relevantné a obžalovaný škodu počas konania nahradil, súd dané do skutkovej vety skutku založenia požiaru nedoplňal).

Z pohľadu súdu tak obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko sa dopustil trestnoprávne relevantného konania (založenie požiaru; objektívna stránka trestného činu - spôsobenie všeobecného ohrozenia/nebezpečia u aspoň 7 ľudí a cudzieho majetku v hodnote veľkého rozsahu), kedy ako páchatel' (všeobecný subjekt trestného činu) ohrozil život/zdravie/cudzí majetok (objekt trestného činu - záujem spoločnosti na ochrane života/zdravia/majetku) a bol uzrozumený, že týmto svojím konaním môže také ohrozenie spôsobiť, no napriek tomu toto svoje konanie uskutočnil (subjektívna stránka trestného činu - nepriamy úmysel). Na danom závere súdu nemení nič skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že v hydrante na chodbe pred bytom obžalovaného skutočne hadica absentovala - ak aj obžalovaný v dôsledku zľaknutia sa z intenzity horenia, ktoré spôsobil, šiel na chodbu hľadať hadicu v hydrante na hasenie (o čom jednoznačne však tvrdí len on), no nenašiel ju tam, je zrejmé, že následne nič ďalšieho nepodnikol na uhasenie požiaru či zníženie ohrozenia/nebezpečia, ktoré spôsobil (hasičov volali iní, on sa toho nedomáhal ani nezisťoval, či ich niekto skutočne volal, sedel na schodoch a teda nezvolával ľudí na evakuáciu z bytovky); aj toto následné správanie sa obžalovaného podľa súdu dokladuje správnosť záveru o nepriamom úmysle na jeho strane. V tomto ohľade súd mierne upravil znenie skutkovej vety skutku založenia požiaru - obžalovaný aktívne neprivolal pomoc, neurobil akékoľvek účinné opatrenia na zamedzenie rozšírenia požiaru. Vplyv alkoholu a zakázaných návykových látok (THC) na obžalovaného v čase tu žalovaných skutkov bol výsledkom jeho konania. Skúmanie duševného stavu obžalovaného neprinieslo žiadne závery, ktoré by podľa názoru vinu obžalovaného nejako zmierňovali (napriek zistenej celoživotnej osobnostnej abnormite).

Súd pre úplnosť uvádza, že síce po uskutočnenom dokazovaní (pred ukončením dokazovania) obhajoba uviedla (vzhľadom na to, že súd do daného momentu nezmenil právnu kvalifikáciu skutku založenia požiaru z § 284 na § 285 Trestného zákona), že (zostručnené)

- nebolo preukázané, že by obžalovaný mal úmysel spôsobiť následok v podobe všeobecného nebezpečenstva (ak by mal úmysel zapáliť byt/bytovku, ťažko sa dá predpokladať, že by mal záujem tomu zamedziť - nakoľko nebola v hydrante hadica, zburcoval susedov). Z dokazovania vyplynulo jedine, že chcel poškodiť vlastný majetok (nemal motív vydať do nebezpečenstva cudzí majetok), čo trestnoprávnu relevanciu nemá, a len z nedbanlivosti nastal následok v podobe všeobecného ohrozenia;
- obžalovaného pôvodný úmysel nesledoval žiadne trestnoprávne relevantné následky a je len domnienkou obžaloby, že mal taký úmysel, z dokazovania plyní na jeho strane nedbanlivostné zavinenie;

no súd sa v tomto smere nestotožnil s predstretou argumentáciou obhajoby o nutnosti aplikovať na skutok požiaru právnu kvalifikáciu v zmysle § 285 Trestného zákona (nedbanlivostné zavinenie). Ako je podrobne uvedené už vyššie, pre súd z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynula existencia nepriameho úmyslu na strane obžalovaného, nedbanlivostnému zavineniu podľa názoru súdu z vykonaného dokazovania nič v skutočnosti nenasvedčuje.

K trestu. Súd neukladal obžalovanému za spáchaný súbeh dvoch zločinov žiaden alternatívny trest ani podmienený trest odňatia slobody (ako žiadala obhajoba). Totiž (i) v minulosti bol už obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody, ktorý k jeho náprave nevedol (navyše, tu žalované zločiny spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) a (ii) súd musel s ohľadom na § 34 ods. 6 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 2 Trestného zákona ukladať nepodmienený trest odňatia slobody. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného (v minulosti k jeho náprave nevedlo ani uloženie podmieneného trestu odňatia slobody) a spáchanie tu žalovaných dvoch zločinov (dvoma skutkami) v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, podľa názoru súdu by iný než nepodmienený trest odňatia slobody u obžalovaného nemal spôsobiť dosiahnuť účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, a to najmä prevýchovu obžalovaného tak, aby sa u neho v budúcnosti predišlo páchaniu trestnej činnosti.

Z pohľadu zásad na ukladanie úhrnného trestu je v tomto prípade najprísnejšie trestným zločin podľa § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s trestnou sadzbou 4 roky až 10 rokov. Nakoľko obžalovaný spáchal dva zločiny dvoma rôznymi skutkami, bolo potrebné upraviť hornú hranicu trestnej sadzby (§ 41 ods. 2 Trestného zákona) na hodnotu 13 rokov a 4 mesiace. Spodnú hranicu trestnej sadzby súd neupravoval, nakoľko u obžalovaného identifikoval rovnováhu dvoch poľahčujúcich a dvoch priťažujúcich okolností, a to

- obžalovaný dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu [poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona], aj nad rámec tej uplatnenej v trestnom konaní (skrže svojich príbuzných, ako vyplynulo z dokazovania; obžalovaný je väzobne stíhaný, preto zariadenie náhrady škody prostredníctvom svojich príbuzných je podľa názoru súdu plne spôsobilé na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, nakoľko obžalovaný je obmedzením na svojej osobnej slobode obmedzený v možnostiach osobnej úhrady škody);

- obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní [poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona], nakoľko dobrovoľne (napriek poučeniu o zákaze sebainkriminácie) vydal do trestného konania veci súvisiace s drogovým zločinom, tiež od počiatku skutky v podstate nepopiera, vypovedá o nich (podrobne, a to aj pokiaľ ide o dôvody ich spáchania), priznáva sa, čím všetkým podstatne uľahčil objasňovanie vlastnej tu žalovanej trestnej činnosti;

- obžalovaný spáchal viac trestných činov (dva zločiny), priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona;

- obžalovaný má trestnú minulosť spred spáchania tu žalovaných trestných činov [priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona]; súd na túto okolnosť musel prihliadať už len z toho dôvodu, že predchádzajúce slovenské odsúdenia nevedli k jeho náprave a tu žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia].

Súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie, nakoľko sa nepriznal k spáchaniu § 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý trestný čin ho súd týmto rozsudkom odsúdil (obžalovaný odmietal túto právnu kvalifikáciu, čo viedlo k diskvalifikácii možnosti uplatniť túto poľahčujúcu okolnosť, i keď sa plne doznával k druhému žalovanému drogovému zločinu a doznával sa a úprimne ľutoval oba žalované skutky). Výsledná aplikovateľná trestná sadzba bola v rozmedzí 4 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania ohľadne osoby obžalovaného mal súd za to, že uloženie trestu odňatia slobody na úplnej spodnej hranici takto aplikovateľnej trestnej sadzby je plne postačujúce na naplnenie účelu trestu podľa § 34 Trestného zákona u obžalovaného - súd obžalovanému preto uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky. Obžalovaný totiž, síce v minulosti už súdne trestaná osoba, ktorá tu žalované dva zločiny spáchala v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, oba tu žalované skutky od počiatku úprimne ľutuje a doznáva sa k nim, počas prípravného konania možno konštatovať, že kooperoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri vyšetrovaní tejto trestnej veci (podrobne k veci vypovedal, dobrovoľne, napriek poučeniu o zákaze sebainkriminácie vydal jeho osobu usvedčujúce veci), pred súdom učinil vyhlásenie o svojej vine ku zločinu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, ktoré súd prijal, doznal sa a oľutoval aj skutok založenia požiaru (jeho vyhlásenie súd neprijal, nakoľko ho obžalovaný učinil s výhradou voči právnej kvalifikácii skutku), opätovne k veci podrobne pred súdom vypovedal (ospravedlnil sa poškodeným), kedy podľa názoru súdu možno u neho badať (a to od počiatku trestného konania) značnú sebareflexiu k vlastnej trestnej činnosti - na obžalovaného už teda nezanedbateľným spôsobom vplýva samotné trestné konanie a nepodmienečný trest odňatia slobody dlhšieho trvania, než je týmto rozsudkom mu ukladaný, podľa názoru súdu na naplnenie jeho účelu (§ 34 Trestného zákona) nie je potrebný.

Súd uložil aj trest prepadnutia vecí súvisiacich so spáchaným drogovým zločinom (1 ks plastová nádoba so žltým vrchnákom o rozmeroch 20x15 cm, 1 ks plastová nádoba oranžovej farby o rozmeroch 3x2 cm, 4 ks drvičiek na sušenú rastlinu, z toho 3 ks kovové čiernej farby a 1 ks plastová zelenej farby, 1 ks digitálna váha zn. CS-500, čiernej farby o rozmeroch 12x7 cm), ktoré veci obžalovaný v prípravnom konaní dobrovoľne vydal orgánom činným v trestnom konaní a ktoré podľa znaleckého skúmania niesli na sebe stopy omamnej látky (THC) - súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že predmetné veci boli použité na spáchanie trestného činu (zločinu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona), kedy uloženie tohto trestu nebránili žiadne hmotnoprávne prekážky v zmysle § 60 Trestného zákona a uloženie tohto trestu podľa názoru súdu jednoznačne dopomôže naplniť účelu tu už uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 34 Trestného zákona. Vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Skrze tento rozsudok uložený trest obžalovanému považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (po náležitom prihliadnutí na zásady ukladania trestov), a to aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Nakoľko obžalovaný nebol v uplynulých 10 rokoch pred tu žalovanou trestnou činnosťou vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon tu ukladaného úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ochranné opatrenie súd neukladal, nakoľko na taký postup po vykonanom dokazovaní nevzhliadol dôvody. Obhajoba síce právom záverečnej reči žiadala uložiť obžalovanému ochranné liečenie, výsledky znaleckého skúmania (skúmanie duševného stavu obžalovaného), ktoré súd v rámci dokazovania oboznámil, nenasvedčovali uloženiu ochranného liečenia - znalec sa vo svojom posudku podrobne vyjadril (ako je zhrnuté už vyššie), prečo uloženie ochranného liečenia nepovažuje za adekvátne (obžalovaný už v minulosti absolvoval ambulantné i ústavné liečenie, a to bez želaného efektu, kedy nebol kooperujúci, nebadat' teda u obžalovaného záujem k liečeniu, uloženie liečenia by bolo zbytočné, bez želaného efektu).

K náhrade škody. Nakoľko ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku už nárok na náhradu škody uplatnený nebol, resp. do času vyhlásenia tohto rozsudku obžalovaný (cez svojich rodinných príslušníkov) uplatnené nároky na náhradu škody uhradil, súd v tomto smere už nerozhodoval. Výroková časť tohto rozsudku preto neobsahuje výrok o náhrade škody.

Z dôvodov uvedených vyššie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine v bode 2 rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine v bode 1 rozsudku, tiež v časti výroku rozsudku o treste možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).